

[Oluf Pedersen.]

gens forslag, sådan at det, der er omfattet af regeringens forslag, ikke skal gentages i vort forslag.

Må jeg dernæst takke regeringen for det forslag, den har fremsat om bygningsskatten, hvorefter, som finansministeren så udmærket udtrykte det, bygningsskatten ikke mere vil være nogen bestanddel af vort skattesystem. Det var rart at blive fri for den. Når man taler om skat på bygninger, må man ikke overse, at hvis man beskatter formuer anbragt i bygninger, beskatter man dem dobbelt, både gennem almindelig formuebeskatning og gennem bygningsskat, og det mener jeg er helt urimeligt. At de skal beskattes én gang, er jeg indforstået med, men jeg stiller mig altså afvisende over for det forslag, der er fremkommet fra venstre og konservative, og som kræver bygningerne beskattet dobbelt, medens alt andet skal være frit; det, som er mest ufortjent, nemlig konjunkturstigningen, skal gå fri. Det mener jeg er noget underligt sammensurium.

Jeg kan som sagt tiltræde regeringens forslag om beskatning af værdien af fast ejendom, både til stat og kommune. Derimod anser jeg forslaget om grundstigningskyld for at være for vagt, men det kan jo forbedres og kompletteres. Det er fornuftigt, synes jeg, at fiksere og afvikle bygningsskatten. Jeg vil advare mod en særlig beskatning af det, man kalder luksusbygninger, for hvad er luksusbygninger? Det kan måske det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen fortælle os. Det naturlige må være, at bygningsskatten afløses af grundskyld. Det var det, de radikale netop krævede så stærkt i grundskyldskommissionen; det vil vi da også give tilslutning til, og jeg går ud fra, at også socialdemokratiet vil gøre det.

Så kommer jeg til forslaget om kommunernes ejendomsbeskatning, og for dette forslag gælder jo tilsvarende med hensyn til fiksering og afvikling af bygningsskat som for beskatning til staten. Det finder jeg rigtigt, og jeg synes også, det er godt, at bykommunerne får øget adgang til at gå over til grundskyld. Det synes jeg er en forbedring. Her skal man imidlertid være klar over, at der er stor forskel mellem by-

kommuner og landkommuner. Der er for det første den forskel, at bykommunerne i kraft af lovgivningen her i landet, der jo gennem årene fortrinsvis har været præget af venstre, ikke har den samme adgang til grundskyld som landkommunerne. Dernæst har bykommunerne haft den vanskelighed, at bygningsværdien har udgjort så forholdsvis stor en andel af værdierne; og derfor, når man kæder den bedste form for tilvejebringelse af indtægter til det offentlige, nemlig grundskylden, sammen med den meget ringere form, skat på boliger, er det givet, at så kan det modvirke, at man i bykommunerne bruger grundskyld selv i den udstrækning, som der har været mulighed for det. Ude i landkommunerne derimod har man jo haft helt anderledes mulighed for at bruge grundskylden, fordi jordværdien derude udgør en forholdsvis større del end i bykommunerne.

Der er imidlertid en ting, som jeg ikke forstår kan være meningen efter det forslag, der er fremsat af regeringen. Det kan da ikke være meningen, at man her i folketinget vil gennemføre en lov, som tvinger de landkommuner, der har båret sig fornuftigt ad, til at nedsætte deres grundskyld, for at de skal komme så nær som muligt på linje med de kommuner, som har båret sig mindre fornuftigt ad. Jeg har før her i tinget peget på det mærkværdige i, at medens venstre her i tinget er gået ind for at få byrderne på fast ejendom nedsat og i stedet få mest muligt af byrderne lagt som straf på arbejde, altså lagt over på arbejdsindkomsterne, har man ude i landkommunerne, også de kommuner, hvor venstre har flertal, båret sig fornuftigere ad, end venstre har foreslået herinde. Jeg har sagt det i den form, at det er, ligesom det var de klogeste venstremænd, man lod blive hjemme, og de ringeste, man fik herind. Det ville da være et sørgeligt resultat, om vi herinde vedtog en lovgivning, som netop ville gå på tværs af det, de har gennemført i de klogeste venstrekommuner.

Så skylder jeg at sige, at det problem, vi har drøftet i grundskyldskommissionen ved adskillige møder, ligger noget anderledes, end de fleste tror. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen kapitaliserer stigningen i den kommunale grundskyld og